

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 24 - 30 ianuarie 2021

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor

A șaptea zi

Spirite Sfânt, foc dătător de viață și adiere ușoară,
vino și rămâi în noi.

Reînnoiește în noi pasiunea pentru unitate,
astfel încât să putem trăi conștienți de legătura care ne unește cu tine.
Fie ca toți cei care ne-am încredințat lui Cristos în botez
să ne unim și să dăm mărturie despre speranța care ne susține.

A opta zi

Sfântă Treime, îți aducem mulțumire că ne-ai creat și ne-ai iubit.

Îți mulțumim pentru prezența ta în noi și în creație.

Fă-ne să învățăm să vedem lumea așa cum o vezi tu, cu iubire.

Cu speranța acestei viziuni, fă să putem lucra pentru o lume în care să
înflorească dreptatea și pacea, pentru gloria numelui tău.

Rugăciune

Doamne Isuse Cristoase, așează-Ți mâinile Tale pe ochii mei ca
să încep a privi nu la acele lucruri care pot fi văzute, ci la cele
care nu se văd. Deschide-mi ochii, pentru a nu fi atras de lucrurile
prezente ci de cele viitoare; dă-mi o privire clară a inimii, care
să-L poată vedea pe Dumnezeu în lumina Spiritului Sfânt. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Simona David** și **Zoe Roșu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

O lumină în întuneric

În Duminica de după Botezul Domnului evanghelia, citând pe proorocul Isaia, ne spunea: « Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit » Poate nicaieri mai bine decât în pasajul pe care astăzi l-am ascultat, cuvintele de mai sus nu își revelează mai bine sensul. Avem un om pentru care orbirea nu e o metaforă, ci realitatea cruntă în care trăiește. Stă la marginea drumului, fiindcă nu distinge calea pe care trebuie să meargă. Și într-o bună zi aude de Isus Nazarineanul. Iar viața lui se schimbă pentru totdeauna, fiindcă cel care la început este pentru el doar Fiul lui David, sfârșește prin a fi recunoscut drept Domn. Ochii lui se deschid, buzele dau mărire lui Dumnezeu iar Calea lui este de acum limpede și are un nume: Isus Domnul.

Există o luptă pe care orbul din Ierihon o are de dus cu mulțimea, o luptă ce ne privește și pe noi. Forțele răului, prezente în această lume, încearcă să ne abată de la drumul nostru înspre Fiul lui Dumnezeu, încercă să sufocă rugăciunea ce se naște în sufletul nostru și devine strigăt de ajutor. Asta face parte din lupta noastră spirituală, din dinamismul credinței și speranței noastre. Suntem câteodată descurajați, aparent singuri cu necazurile și problemele noastre ce crează un soi de întuneric spiritual în jurul nostru, făcându-ne neîncrezători în noi înșine și poate în ajutorul Cerului. Pe urmele orbului din evanghelie să nu încetăm să strigăm către Domnul, fiindcă nu există forță în lumea aceasta capabilă să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu. Sfinții ne spun că orice rugăciune a noastră ajunge la Altarul Celui Preaînalt și ca și atunci când doar gândul ni-l îndreptăm spre Maica Sfântă ea este lângă noi. De aceea chiar dacă ochii noștri trupești nu reușesc să distingă lumina în jur, să lăsăm credința să ne lumineze calea. Ea, credința, ne vorbește de permanenta prezență a lui Isus cel înviat din morți lângă noi, pâna la sfârșitul veacurilor. «Doamne Isus Cristoase, Fiul Lui Dumnezeu, îndură-te de mine!» să fie fulgerul care străpunge întunericul și rugăciunea care ne repune întotdeauna pe Calea cea dreaptă.

**PS Claudiu,
Episcopul Curiei**